

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תרומה ו' אדר א' תשפ"ד

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס' 727

פנינים יקרים

ויקחו לי תרומה (כה, ב) רש"י לי לשמי, שתקחו את שמי כשהוא מורם ונבדל מן העולם הזה. (הרבי מקוצק)
ויקחו לי תרומה (כה, ב) שאפילו לא תהיו מתכוונים, כי נתינותיכם תביאנה לידי השראת השכינה אלא פשוט לשמי משום שכך עלה ברצוני הכוונה למלא את רצון הבורא גדולה היא מכל הכוונות הנשגבות והעמוקות ביותר. (חרושי הרי"ם)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) הדא הוא דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו - אל תעזובו את הלך שנתתי לכם (מדרש) השי"ת נטע בבני ישראל כח להיות בעלי תשוקה ורצון אליו יתב"ש, תשוקה זו גם מאתו יתב"ש, עלינו להשתדל שלא לעזוב את הכח הזה, וזהו כי לקח טוב הלכיה הטובה היא כח ההשתדלות בבקשה אל תעזובו כח מיוחד זה. (חרושי הרי"ם)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) יש לראות את עסק התורה כמסחר, כמו שאין להתיאש כשלפעמים העיסקה לא הצליחה כך בלמוד התורה אין להתיאש כאשר לפעמים אין הצלחה בלמודים מ"מ עליו להמשיך בשקידה ובעמל מבלי להרפות את הידים. (הה"ק רבי דוד מקוצק זצ"ל)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) כיון שאמרו ישראל נעשה ונשמע אמר הקב"ה למשה ויקחו לי תרומה (תנא דבי אליהו) התנאי הראשון להשראת השכינה בעולם שפל זה הוא ע"י ביטול עצמי היינו אם אדם מבטל את עצמו לחלוטין מפני רצון הבורא אז מסוגל הוא לזכות לגלוי השכינה כפי שאמר הנביא השמים כסאי והארץ הרום רגלי. (אמרות משהויות)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) למה נאמר ויקחו ולא נאמר ויתנו, לפי שבאמת הכל ממך ומידך נתנו לך, אלא בזה שהאדם עושה מעשה טוב בממונו של הקב"ה לשם שמים הריהו קונה אותו לעצמו כמאה"כ והארץ נתן לבני אדם, ונמצא איפוא שהוא נותן את שלו, א"כ יוצא כי רק עם נתינת התרומה לה' נעשה בבחינת ולקחו שהם קונים ולוקחים לעצמם. (מלבי"ם)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י לי לשמי הנראה לבאר על פי אמרם האי עלמא כבי הילולא דמיא כמו בנשואין עיקר השמחה ברגע שהחתן אומר הרי את מקודשת לי כדמו"י ואם יאמר החתן הרי את מקודשת ולא אמר לי אז כל החתונה לריק, כך כל התורה והמצווה תלוים בתיבת לי לשמי ובלי זה בטל הכל. (תפארת עזיאל)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י לי לשמי, השי"ת אומר יקחו נא תרומה גם ממני חוץ ממה שתקחו מאת כל איש כדברי חז"ל והנשיאים הביאו את אבני השם ואבני המילואים, אין נשיאים אלא עננים וזהו תרומתו של הקב"ה. (חיד"א)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) תרומה-הפרשה, בשעה שתתעסקו במצוה הפרישו עצמכם ואת נפשכם כליל לה', אל ילך אל הקדושה בלב מלא תאוות, אלא יטהר את לבו ואת מוחו לקדושה, וזהו ויקחו-כאשר לוקחים עצמם לשם מצוה תרומה תהיו נבדלים ונפרשים מהבלי עוה"ז בלתי לה' לבדו. (רבי שמחה בונם מפשיסחא)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) בצדקה הנותן הוא המקבל האמיתי, יותר ממה שנותן הוא מקבל, כך שאין נותנים צדקה לזולת אלא לעצמו, וכן דרשו חז"ל עשר תעשר-עשר בשביל שתתעשר. (אפריון)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י לי לשמי, ממון הוא בדרך כלל דבר שפל וירוד ברם אם נותנים אותו למטרה טובה לשם שמים הריהו מתעלה למדרגה יותר גבוהה כפי שאמרו חכמינו ז"ל אין קיחה אלא לשון הגבהה לכך נאמר ויקחו ולא ויתנו. (שיחות צדיקים)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

למעלה כדי להיטיב עמנו הטבה השלימה
ונזכה לכל ההבטחות הנצחיות מצד זכות
בדין ולא מצד לחם חסד שהם נהמא
דכיסופא. ומה טוב לו לאדם שישים אל
ליבו כל הימים על אפשריות הזמן שנקצב לו
כדי להשפיע עליו אחרית טובה והחכם עיניו
בראשו ודי לחכימא ברמיזא.

ואסיים בתקוה טובה לשמוע ממכם תמיד
בשורות טובות והשי"ת ישפיע עליו ועל כל
אשר לו בריאות השלמות ודעת רחבה
ופרנסה בניקל והצלחה בכל מעשה ידיו,
אכ"ר.

ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה...

ב"ה, ירושלים ת"ו, טבת תשמ"א.
לכבוד ...
מונטריאול.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
רבה וכבוד הראוי.

ואתם כולכם חרותים על לוח לבי להזכירכם
לטובה יחד עם תפילות החברים אצל
המקומות הקדושים והשי"ת יקשיב
לתפילותינו ויחיש פדות וישע לעמו ישראל
בכלל ובפרט במהרה דידן, אכ"ר.

ויסוד התפילה היא ההכנעה וזאת היא
האיתערותא דלתתא שכוספין אותה כ"כ

הבל פיהם של התינוקות של בית רבן והם
אבן השתיה של העולם כמו שנאמר "מפי
עוללים ויונקים יסדת עוז" (תהלים ח, ג).
וההבל הזה אין להם אפילו תמונת אותיות
ולא שייך אצלם התפארות כל שהיא משום
שזה הבל גרידא, ודייקא על ההבל הזה
העולם עומד. ללמדנו שכל מאווינו וחפצנו
צריכים להיות להגיע למדרגת הָאֵין, לברר
בירור אחר בירור שאין לנו מעצמנו שום
אחיזה ואנא היינו באים לולא ה' עזרתה לנו
ושולח לנו תמיד את הסיבה המונעתנו
מלעבור רצונו יתברך כדי להיטיב לנו
באחריתנו כי הוא טוב ומיטיב לכל ומעלה
הדבר עלינו כאלינו מעצמנו עמדנו בשעת
הנסיון וזו היא מדרגת הצדיקים שהוסיפו
אהבה על אהבתם ויראה על יראתם
בבחינת "אשרי אדם מפחד תמיד" (משלי

ב"ה, ירושלים ת"ו, טבת תשמ"א.
לכבוד ...
אנטוורפן.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
רבה וכבוד הראוי.

קבלתי וקראתי כל מכתביך והשי"ת
ישלח לו עזרו מקודש וירפאהו רפואה
שלימה ויהי טוב רואי עם עיינין שפירין
למזי טב באורייתא תדירא מתוך רוב נחת
והרחבת הדעת, אמן כן יהי רצון.

ואקוה שאתה מתחזק והולך בענין העבודה
המוטלת עלינו להכיר ולידע כי ממך הכל
ומידך נתנו לך" (דברי הימים א' כט, יד).

והנה השי"ת זיכה אותך להיות עוסק
במלאכת ה' ללמד תורה לבני ישראל והם

השורש של גאולתנו השלימה שתהיה
במהרה דידן, אכי"ר.

אני מאחל לך ולמשפחתך שיחי' שילך הכל
כשורה ותלד בזמן הראוי בניקל לחיים
ולשלום ויהי לכם רוב נחת ובריאות טובה
והרחבת הדעת אכי"ר.

ברגשי כבוד רב...

כה, יד). פחדם היה פחד נורא ואיום פן יבולע
להם ולא יראו את הסיבה ונסתכנו ואף פעם
לא האמינו בעצמם אלא בחרו להיות
מעוררין את השחר עליהם.

והקב"ה יעזור לך שתזכה לעשות מלאכתך
אמונה לשביעות רצונם של ההורים ויהי
הצלחה להאיר בתינוקות אלה שאין להם
חטא מיסודות ודרכי האמונה הפשוטה שזהו

מעצמו עד כמה מן ההסתרה של החושך
של העולם הזה.

ובאמת החושך הזה הוא עצמו האור, כדי
שעל ידי האמונה שאדם מאמין שכל החושך
הוא לנסותו אם יתייגע למצוא האור הגנוז
והמוסתר בו, עצם אמונה זו דיה שתעמוד
לו זכות זו להיגלות לו האור של זיו שכינתו
יתברך, אשר מי שעדיין לא טעם אותה אינו
יכול להשיגה בשום אופן ורק עבודתו היא
שתביאהו לכך.

החכמים הגדולים הם שידעו זאת כי התנסו
בעשרה נסיונות ומעלה ולהם נתגלה לבסוף
האור, לפיכך הם משיאים לנו עצות נאמנות
לטוב לנו כל הימים לרבות ימי העולם הבא.

אני מאחל לך ולכל משפחתך ולהוריך
היקרים שפע ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיכם מתוך רוב נחת והרחבת הדעת,
אכי"ר.

ברגשי כבוד רב...

ב"ה, ירושלים ת"ו, טבת תשמ"א.
לכבוד החברים היקרים שיחי
דאגלסטון, נ"י.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
רבה.

ואתם תמיד קשורים במחשבתי וחרותים על
לוח לבי להזכירכם תמיד לטובה יחד עם
תפילות החברים אצל המקומות הקדושים
והשי"ת יאזין לתפילות עמו ישראל ברחמים
וישפיע עליכם ועל כל ישראל ברכה
והצלחה ויגאלנו גאולת עולמים במהרה
דידן.

שמחתי לראות במכתבך את ההתקדמות
הרבה שהגעת בקומת הנפש שלך להבין את
דרכי האמונה הפשוטה שהם היגיעה
העצומה כל אחד עם עצמו להבין את
מהות האנוש ואת נטייתו הטבעית שהוא
תמיד בסכנה לבל יבולע לו ממלחמת הבשר
והדם, אשר מלחמת עולם עם כל מוראותיה
כאין וכאפס נגדה. וכל אחד יכול להיווכח

המשך פצוצים יקרים

ויקחו לי תרומה (כה, ב) על פי דין צריך הבעל לתת לאשה כסף הקידושין ואם נתנה היא אינה מקודשת, אבל באדם חשוב אם נתנה היא את כסף הקידושין מקודשת דבהיה הנאה דקא מקבל מתנה מינה גמרא ומקניא ליה נפשה, כי אז נחשב הנותן כאילו היה מקבל, ולכן כאשר הבורא יתברך מקבל מאתנו נדבה למשכן נחשבת הנתינה כאילו לקחנו אנו, וזה ויקחו לי.

ויקחו לי תרומה (כה, ב) כשיש לאדם רצון טוב ולב נדיב לקיים מצות ה' כביכול אומר "לי תרומה", אני מתעלה ומתרומם על ידי זה כשישראל עושין רצונו של מקום מוסיפים כח בפמליא של מעלה. (קדושת לוי)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) משל הדיוט אומר שומה נותן ופיקח נוטל כלפי מי דברים אמורים? כלפי נותן צדקה, שומה העושה צדקה נדמה לו כאילו הוא שנותן אבל הפיקח העושה צדקה יודע שאין הוא אלא נוטל. (אדמו"ר רבי ישראל מרז'ין)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) כתיב אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, אם מתעורר אצל בן אדם איזה אהבה להשי"ת יראה לשים את האהבה באיזה חפץ ודבר מצוה ואז יתקיים האהבה אצלו. (קדושת לוי)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י לי לשמי, נאמר לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבקות (חגי ב) וכלום רק הכסף והזהב שייכים להקב"ה? הלא הכל שלו, אלא הכוונה היא הקב"ה אומר לישראל חובתכם שהכסף והזהב שיש לכם להרימו לי היינו לקיים בו מצוות ומעשים טובים, זהו שנאמר ויקחו לי תרומה מהכסף והזהב שיש לך שיהיו לשמי.

ויקחו לי תרומה (כה, ב) ולא נאמר ויתנו רמז בזה על האמצעים לכל דבר שבקדושה להשגת המטרה כי לא מוסד אחד נחרב ולא מוסד מחוסר עסקנים מסורים לפיכך בא הצווי "ויקחו" ללמד על המסירות כאמור בפרשת ויקהל.

ויקחו לי תרומה (כה, ב) יש לומר על דרך משל בענין החתונה כי כל ענין החתונה וכל ההכנות הוא רק כדי לשמח חתן וכלה ויש אנשים שתופסים המפל שבאים רק לאכול ולשתות ומשליכים העיקר, וכן כל האי עלמא לבי הילולא דמיה הכל מה שברא הקב"ה בעולמו לתכלית המכוון ליחד קוב"ה חתן וכלה ויש אנשים שמכוונים להנות מן העולם במאכל ושתיה ומשליכים העיקר, אבל החכם עיניו בראשו והוא מסתכל ועושה תמיד ליחד קוב"ה וישראל, וזהו ויקחו לי לשמה.

ויקחו לי תרומה (כה, ב) הנדיב המפריש מעשרו ונדבתו והוא מזומן אצלו מרם יבא העני, וכשבא העני קל לו ליתן משם הצדקה והתרומה, וזהו ויקחו לי תרומה היינו יפרישו בעת שדעתם מיושבת ולבם נכון, ובה יהיה נקל כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי העני או הגבאי ממה שכבר הפריש. (חומת הנד)

ועשו לי מקדש (כ"ה, ה) פרש"י: ועשו לשמי בית קדושה. הקב"ה ברא את עולמו לכל הזמנים. בזמן שביהמ"ק עמד על מכונו נמצא שם מקור הקדושה וכשחרב ביהמ"ק לא פסקה הקדושה ח"ו והיא שוכנת בגופו של כל איש יהודי אשר הכין עצמו להיות בית קדושה. (פאר ישראל בשם הר"י מנור)

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כ"ה, ה) וקשה דהל"ל ושכנתי בתוכו. אלא דביהמ"ד והמקדש אינו רק בשביל לומר קדוש קדושה וברכו אלא למשוך תורה ותפלה בלב כל איש. אלא שעליו להמשיך את חומי האורה כמש"כ ושכנתי בתוכם.

מקשה תעשה אותם (כ"ה, י"ח) העיקר בעבודת הבורא יתברך שמו כשהוא "מקשה" ככל שקשה לעשות רצון השי"ת כך יש ערך בעשיתו. (בישישים חכמה)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

